

Nr 848

Av herr Carlsson i Stockholm m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 188, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.

(Lika lydande med motion nr 697 i Första kammaren)

I proposition nr 188 föreslår Kungl. Maj:t att höjning genomföres av skatten på bensin och brännolja med 5 öre resp. 4 öre per liter. Skattehöjningen vill departementschefen motivera med den samtidigt föreslagna höjningen av den allmänna varuskatten (omsen) med 2 procentenheter till 6 procent. Övervägande skäl skulle enligt departementschefen tala för att ifrågavarande drivmedel också belastas med omsättningskatt, så att inte dessa motorbränslen skulle »vid den föreslagna varuskattehöjningen förbilligas relativt sett ännu mera i förhållande till den varubeskattade konsumtionen».

Vi delar inte departementschefens och regeringens uppfattning i denna fråga. Flera enligt vår mening tungt vägande skäl talar för att någon skattehöjning på drivmedel inte vidtages.

Förslag om höjning av drivmedelsskatterna framställdes av Kungl. Maj:t även vid höstriksdagen 1959 i samband med omsättningskattens införande. Riksdagen avvisade då regeringens förslag. Sin ståndpunkt motiverade riksdagen med att en höjd beskattning av drivmedlen skulle föranleda stegringar av transportkostnaderna, vilket borde undvikas. Riksdagen hänvisade vidare till de kraftiga skattehöjningar, som under de senaste åren gjorts i fråga om beskattningen av bensin och motorsprit samt till det förhållandet att de genom skattehöjningen erhållna medlen inte skulle användas till vägändamål utan till allmänna budgetändamål.

Det finns enligt vår mening ingenting som i dag bör föranleda annat ställningstagande, utan de skäl och omständigheter som riksdagen åberopade då äger fortfarande giltighet.

Dessutom bör beaktas, att den nu föreslagna höjningen av skatterna på drivmedlen skulle innebära en prisfördyring av 6,4 procent. Kostnadsstegringen på transportområdet skulle alltså bli ännu kraftigare än vad som skulle ha blivit fallet vid den år 1959 föreslagna höjningen. Med hänsyn till transportkostnadernas speciella genomslagskraft på den allmänna kostnadsnivån med åtföljande negativa följdverkningar måste en stegring av

drivmedelskostnaderna anses som synnerligen allvarlig. Det ligger i sakens natur att skattehöjningen skulle hårdast drabba glesbygderna, framför allt Norrland, med det av avstånden betingade starka beroendet av landsvägstransporter med personbilar, lastbilar och bussar. Med anledning av departementschefens ovan citerade yttrande må det framhållas, att det i och för sig inte kan vara fel om man lyckas uppnå ett förbilligande, låt vara relativt, av drivmedlen.

Det allmänna budgetläget för statsverket har vidare undergått en markant förbättring främst till följd av stegringen av skatteunderlaget. Bärande statsfinansiella motiv att genomföra skattehöjningen kan därför inte anföras.

Vad gäller höjningen av den särskilda skatten på brännolja framlägges i den nu förevarande propositionen intet särskilt författningsförslag härom, utan departementschefen hemställer, att denna höjning måtte genomföras i samband med riksdagens behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 114 med förslag till förordning om brännoljeskatt. Denna proposition, som uppskjutits från vårsessionen, är för närvarande under behandling i bevillningsutskottet. Vi hemställer, att riksdagen vid avslag på den i Kungl. Maj:ts proposition nr 188 föreslagna höjningen av bensinskatten inte måtte vidtaga någon höjning av brännoljeskatten.

Under hänvisning till vad som ovan anförts får vi således hemställa,

att riksdagen i samband med behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 188 måtte avslå det däri framlagda förslaget om höjning av bensinskatten samt i anledning därav inte heller vidtaga någon höjning av skatten på brännolja.

Stockholm den 7 november 1961

C. W. Carlsson

John G. Löfroth

Elias Jönsson
i Ingemarsgården

Olof Johansson

Henning Gustafsson
i Skellefteå

Eric Nelander

Sven Antby